

[Miljøministeren]

ver det oprensning, for ellers er det simpelt hen ikke miljø- og sundhedsmæssigt forsvarligt.

Det er baggrunden for størrelsen af den foreslåede ramme, og ved fastsættelsen af beløbet har vi naturligvis også taget hensyn til den alment prioritering, vi foretager i forhold til de øvrige samfundsopgaver, vi står over for.

Men beløbet er altså de 570 mio. kr. Der kan anvendes flere penge, men det er altså, hvad vi mener vi burde afsætte nu. Viser det sig, at der er behov for mindre, vil det naturligvis fremgå af finansloven. Viser det sig, at der er behov for mere, vil det også fremgå af regeringens udspil til finansloven, og så må vi jo se, i hvilket omfang vi kan få et flertal for det.

Hvad angår spørgsmålet om, hvem der egentlig skal betale rensningen af gasværksgrundene, som jo er noget af det, der har optaget sindene mest, er det regeringens opfattelse, at det må være ud fra princippet, at forureneren betaler, altså i dette tilfælde kommunerne. Det er ikke regeringens opfattelse, at det har været en pligt at drive gasværker, der har været pålagt kommunerne. Det har derimod været et påbud til kommunerne at sørge for lossepladser, og derved er der en stor forskel på gasværksgrundene og lossepladserne. Man kan altid diskutere, i hvilket omfang det skal være en solidarisk ordning, eller om det skal være en individuel ordning, hvor man pålægger de enkelte kommuner opgaven, men det er naturligvis til syvende og sidst en afvejning.

Hr. Trøjborg nævnte, at indenrigsministeren skulle have sagt, at der ikke var grund til at tage spørgsmålet alvorligt. Det passer ikke – det bliver jeg nødt til at understrege. Vi tager alle disse spørgsmål alvorligt, men vi mener faktisk, at det er bedst placeret i kommunernes regi. Der er i øvrigt ikke tale om en tredeling af udgifterne, men det er en rent teknisk detalje, for det principielle er jo det, vi diskuterer her, hvor vi er uenige, og det er det, jeg her skal forholde mig til.

Det er dels en del af det almindelige bloktilskudsprincip, som jeg sagde, men der er også det spørgsmål, om kommunerne ikke står sig ved selv at stå for det, for derved kan de jo også selv i større omfang disponere oprydningen med henblik på, hvad de ønsker at bruge grundene til bagefter. I det omfang, de ønsker at bruge dem til beboelse, er det muligt, at de kan få et meget stort provenu ud af det. Så vil det

kræve nogle øgede oprydningsudgifter, hvorefter mod hvis det er staten, der har det, går man bare ind og oprydder til den eksisterende anvendelse. Derfor tror jeg i og for sig, at den foreslåede ordning giver den mest hensigtsmæssige økonomiske fornuft. Og det er altså baggrunden for, at regeringen har fremsat forslaget i den foreliggende form.

For så vidt angår det andet spørgsmål, om økonomien – og hermed mener jeg også, at jeg har besvaret hr. Leif Hermann, i hvert fald indirekte – vil jeg gerne sige, at vi naturligvis ikke mener, at de offentlige udgifter ikke er høje nok i forvejen.

Spørgsmålet er, om det er det kommunale regi, der skal finansiere, eller det er det statslige, hvor vi mener, det ligger ganske godt her, og heller ikke synes, det er så socialt uretfærdigt, som man måske kunne forestille sig, hvis vi tager hensyn til placeringen af gasværksgrundene.

Hvad angår Mundelstrupproblemstillingen – altså hvad der sker over for de ejere, der pludselig rammes af en registrering af et kemikalieaffaldsdepot – vil jeg gerne sige, at det er det, jeg opfatter som det menneskeligt alvorligste problem. Gasværksgrundene er et spørgsmål om, hvordan vi vil fordele de offentlige udgifter, men der er ingen tvivl om, at det er offentlige udgifter under alle omstændigheder, det vil sige, at det selvfølgelig til syvende og sidst er en eller anden form for solidarisk ordning i forhold til borgerne. Når det derimod drejer sig om de mundelstruplignende tilfælde, er der altså tale om, at man rammer private mennesker, uden at de har vidst af det, ved, at det pludselig opdages, at de ligger på en kemikalieaffaldsgrund, hvorved man altså kan risikere, at en række mennesker uforskyldt kommer til at lide et meget stort økonomisk tab netop på et område, hvor de måske har investeret hele deres opsparing.

Det er grunden til, at vi mener, vi er nødt til at løse disse spørgsmål helt konkret, fordi det får fuldstændig uoverskuelige økonomiske og andre konsekvenser, hvis vi skal løse det generelt. Det er grunden til, at jeg har skrevet, at jeg mener, det er en samfundsopgave, samtidig med at det ikke er præciseret, hvordan vi helt konkret skal løse denne samfundsopgave, for det vil vi gerne have lejlighed til at forhandle.